

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 24Csp/67/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1318205902
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Bartek
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2020:1318205902.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v Bratislave, v konaní pred sudcom JUDr. Ivanom Bartekom, v spore žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, v konaní zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanému: C. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XX, R., v konaní zast. Mgr. Ivicou Šišolákovou, advokátkou, so sídlom Minárčinych 888/30, Brezová pod Bradlom, o zaplatenie 2.930,01 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

V časti o zaplatenie sumy 260,- eur sa konanie zastavuje.

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 2.670,01 eur, úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne: zo sumy 2.930,01 eur od 5.12.2015 do 20.8.2018, zo sumy 2.910,01 eur od 21.8.2018 do 21.9.2018, zo sumy 2.890,01 eur od 22.9.2018 do 19.10.2018, zo sumy 2.870,01 eur od 20.10.2018 do 20.11.2018, zo sumy 2.850,01 eur od 21.11.2018 do 17.12.2018, zo sumy 2.830,01 eur od 18.12.2018 do 9.1.2019, zo sumy 2.810,01 eur od 10.1.2019 do 12.2.2019, zo sumy 2.790,01 eur od 13.2.2019 do 11.3.2019, zo sumy 2.770,01 eur od 12.3.2019 do 10.4.2019, zo sumy 2.750,01 eur od 11.4.2019 do 10.5.2019, zo sumy 2.730,01 eur od 11.5.2019 do 10.6.2019, zo sumy 2.710,01 eur od 11.6.2019 do 10.7.2019, zo sumy 2.690,01 eur od 11.7.2019 do 12.8.2019 a zo sumy 2.670,01 eur od 13.8.2019 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobca má voči žalovanému nárok na plnú náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Návrhom na vydanie platobného rozkazu došlým tunajšiemu súdu dňa 27.9.2018 sa pôvodný žalobca - Všeobecná úverová banka, a.s., IČO: 31 320 155, Mlynské Nivy 1, Bratislava, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým súd uloží žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 2.930,01 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne od 5.12.2015 do zaplatenia, ako aj nahradiť trovy konania.

2. Uznesením zo dňa 5.6.2019 súd pripustil, aby v dôsledku postúpenia pohľadávky vstúpil do konania žalobca namiesto pôvodného žalobcu.

3. Žalobca tvrdil, že medzi žalovaným ako dlžníkom a spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s., so sídlom Hlavné námestie 10, Kežmarok, IČO: 35 923 130, ktorá sa zlúčila s pôvodným žalobcom, bola dňa 27.6.2013 uzatvorená zmluva o pôžičke evid. č. XXXXXXXX, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému pôžičku vo výške 4.000,- eur. Žalovaný mal pôžičku splácať v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 124,75 eur, a to až do celkovej sumy vo výške 7.485,- eur. Žalovaný z uvedenej sumy uhradil len sumu 3.463,75 eur. Žalovaný porušil svoju povinnosť splácať jednotlivé splátky riadne a včas. Listom zo dňa 28.9.2015 žalobca vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok a upozornil ho na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Keďže k úhrade dlžných splátok nedošlo ani v dodatočne

poskytnutej lehote, žalobca dňa 19.11.2015 úver zosplatnil, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 29.11.2015. Právo veriteľa vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru upravuje bod 8.4 zmluvných podmienok, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Celkový dlh žalovaného predstavuje sumu 2.930,01 eur, ku ktorej si žalobca zároveň uplatnil zákonné úroky z omeškania, a to od šiesteho dňa nasledujúceho po oznámení o vyhlásení okamžitej splatnosti, nakoľko oznámenie bolo zasielané obyčajnou listovou zásielkou. Žalobca ďalej v žalobe uviedol spôsob výpočtu dlžnej sumy, pričom poukázal na predložený dôkaz - prehľad splátok a úhrad.

4. Žalobca v žalobe označil a spolu s ňou predložil listinné dôkazy - žiadosť a zmluvu o poskytnutí pôžičky, upomienku, oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru a prehľad splátok a úhrad. Neskôr žalobca predložil aj Rámcovú zmluvu o postúpení pohľadávok zo dňa 30.11.2017, prílohu č. 3, žiadosť o postúpenie a prevod zo dňa 17.12.2018, oznámenie VÚB o postúpení pohľadávky zo dňa 19.12.2018 a poštový podací hárok zo dňa 19.12.2018.

5. Žalovaný navrhol žalobu zamietnuť v celom rozsahu ako nedôvodnú a priznať mu náhradu trov konania.

6. Podľa žalovaného je poskytnutá pôžička spotrebiteľským úverom podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. Podstatnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. f) a k) sú doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a uvedenie výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nezaplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Údaje uvedené v zmluve nie sú postačujúce, absentuje presný údaj o dobe trvania zmluvy a tiež nie sú uvedené termíny splátok istiny podľa písm. k). Nedostatok uvedených náležitostí zákon postihuje dôsledkom bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru.

7. Žalovaný ďalej namietal, že dohoda o úroku obsiahnutá v zmluve o pôžičke vo výške 32% ročne je neplatná v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, nakoľko priemerná úroková miera spotrebiteľských úverov poskytnutých domácnostiam v období 06/2013 so splatnosťou 1-5 rokov predstavuje 11,06 %. Poukázal na ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, v znení platnom v čase uzavretia zmluvy a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., podľa ktorých odplata nesmie podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Do pozornosti súdu v tejto súvislosti dal aj rozsudok tunajšieho súdu 19Csp/8/2018 a rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009. Neplatnosť dohody o úroku tak spôsobuje neplatnosť celého právneho úkonu, t. j. neplatnosť zmluvy o pôžičke ako celku a poskytnutie finančných prostriedkov v sume 4.000,- eur potom predstavuje bezdôvodné obohatenie. S prihliadnutím na to, že k poskytnutiu tejto sumy zo strany právneho predchodcu žalobcu došlo dňa 27.6.2013, mal žalovaný za to, že nárok žalobcu na zaplatenie akejkoľvek sumy titulom bezdôvodného obohatenia je premlčaný. Záverom žalovaný uviedol, že žalobca predloženými dôkazmi nepreukázal svoje oprávnenie postupovať podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, s dôrazom na znenie ust. § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z., nakoľko vzhľadom na výšku príjmu žalovanej, výšku splátky pôžičky a splátok ďalších úverov žalovanej, evidovaných v úverových registroch, je zrejmé, že žalovaná nebola schopná riadne a včas plniť svoje povinnosti. Právny predchodca žalobcu v tomto prípade nekonal s odbornou starostlivosťou.

8. Žalovaný žiadne dôkazy nepredložil, ani nenavrhol.

9. Podaním došlým súdu dňa 22.1.2020 oznámil právny zástupca žalobcu, že žalovaný po začatí konania zaplatil sumu 260,- eur, a to mesačnými splátkami od 20.8.2018 do 12.8.2019 vo výške 20,- eur. Na základe uvedeného vzal žalobu v časti 260,- eur späť a vo zvyšku na žalobe trval. V tomto podaní uviedol aj podrobnú argumentáciu k rozloženiu splátok, termínu konečnej splatnosti úveru, k výške odplaty za úver a k premlčaniu, na základe ktorej považoval uplatnený nárok za dôvodný, v súlade s dobrými mravmi a taktiež v súlade s rozhodnutiami odvolacích súdov a v súlade s rozhodnutím Súdneho dvora Európskej únie v prejudiciálnom konaní C-42/2015.

10. Vo veci bolo nariadené pojednávanie.

11. Súd prejednal a rozhodol vec v neprítomnosti strán a právneho zástupcu žalobcu, postupom v zmysle § 180 Civilného sporového poriadku (CSP). Právny zástupca žalobcu svoju neúčasť ospravedlnil, súhlasil s rozhodnutím v jeho neprítomnosti.

12. Vyššie uvedený skutkový stav tvrdený žalobcom (bod 3) nebol sporný, vyplynul aj z predložených dôkazov. Z tohto skutkového stavu súd vychádzal pri rozhodnutí sporu.

13. Keďže právny predchodca žalobcu pri uzatváraní a plnení zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný nie, súd podľa § 52 ods.1 až 4 Občianskeho zákonníka považoval vzniknutý vzťah za spotrebiteľský.

14. Uplatnený nárok súd posudzoval ako (i) vrátenie poskytnutého spotrebiteľského úveru, (ii) zaplatenie dohodnutého úroku z úveru podľa §§ 497 a 499 Obchodného zákonníka, § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách a (iii) úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 Obchodného zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z.

15. V čase uzavretia zmluvy o pôžičke výšku odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov upravoval § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v tomto znení: Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

16. Podľa súčasnej platnej úpravy § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka odplata nesmie prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať, pričom odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

17. Podľa § 1a nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

18. Podľa § 1 ods. 1 na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novo poskytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcim uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

19. Výška priemernej hodnoty RPMN pre úvery vo výške od 1.500,- eur do 6.500,- eur so splatnosťou od 1 do 5 rokov, zverejnená MF SR v súhrnných informáciách o údajoch o novo poskytnutých spotrebiteľských úveroch za 1. štvrtrok 2013 so stavom ku dňu 31.3.2013, predstavovala 20,44%. Táto hodnota bola uvedená aj v zmluve o pôžičke ako priemerná hodnota RPMN.

20. Správne teda argumentoval žalobca, že výška dojedanej odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru neprevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy a je v súlade so zákonom stanovenou maximálnou výškou odplaty podľa § 1a ods. 1 cit. nariadenia vlády platného a účinného od 1.9.2014. Ak sám zákonodarca považuje odplatu do výšky dvojnásobku priemernej RPMN za akceptovateľnú, v takom prípade výška dojedanej odplaty v predmetnej úverovej zmluve nemôže byť označená za neprimeranú a v rozpore s dobrými mravmi.

21. Na podporu tejto argumentácie súd ešte uvádza, že úrokové sadzby a výška RPMN postupne klesali, a tiež, že je potrebné odlišovať obvyklú odplatu požadovanú na finančnom trhu a od obvyklej odplaty požadovanej len bankami, na ktorú poukazoval žalovaný.

22. RPMN fakticky predstavuje cenu úveru. Podľa zákona o spotrebiteľských úveroch musí byť v zmluve uvedená aj priemerná RPMN, aby si spotrebiteľ mohol porovnať svoju cenu úveru. Žalovaný si vzal úver,

ktorý bol v súlade so zákonom, hoci oproti priemernej RPMN bol pre žalovaného menej výhodný. Tejto skutočnosti si však žalovaný mal byť vedomý, lebo všetky údaje o priemernej RPMN (20,44%) a RPMN poskytnutého úveru (32%) boli v zmluve správne uvedené.

23. Žalovaný namietal, že žalobca predloženými listinami nepreukázal svoje oprávnenie zosplatiť úver podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a tiež že sa pri zisťovaní jeho bonity a schopnosti splácať pôžičku obmedzil iba na zisťovanie dôchodku a nebral do úvahy aj iné jeho záväzky evidované v úverových registroch, z ktorých je zrejmé, že žalovaný nebol schopný riadne a včas plniť svoje povinnosti zo zmluvy o pôžičke.

24. Uvedené námietky súd neuznal ako opodstatnené. Upomienkou zo dňa 28.9.2015 právny predchodca žalobcu upozornil žalovaného na jeho celkový nedoplatok na splátkach vo výške 442,01 eur a súčasne ho upozornil, že ak do 5.11.2015 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 07/2015, bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaný v stanovenej lehote neuhradil splátku splatnú v mesiaci júl 2015, preto žalobca listom zo dňa 29.11.2015 úver zosplatiť. Omeškanie žalovaného so zaplatením splátky trvalo dlhšie ako tri mesiace a na možnosť odstúpenia bol žalovaný upozornený v lehote nie kratšej než 15 dní. Podmienky stanovené v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka tak boli dodržané.

25. Pokiaľ ide porušenie povinnosti uvedenej v § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, podľa štandardných európskych informácií o spotrebiteľskom úvere mal veriteľ informovať žalovaného o zamietnutí pôžičky výlučne z dôvodu výsledkov nahliadnutia do registra vedeného záujmovým združením právnických osôb Non Banking Credit Bureau (NBCB) so sídlom Cintorínska 21, Bratislava. Žalovanému bola pôžička poskytnutá, čo svedčí o tom, že nebol dôvod na zamietnutie pôžičky pre iné záväzky žalovaného. Za dôležitejšie však súd považoval, že žalovaný počas konania vôbec neuviedol, aké konkrétne záväzky mal v čase uzavretia zmluvy o pôžičke, kedy tieto záväzky vznikli, kto bol jeho veriteľom. Z toho dôvodu nebolo možné posúdiť, či vôbec ide o také záväzky, ktoré by mali byť evidované v spoločnom registri bankových informácií alebo v inom registri dlžníkov. Ani na pojednávaní žalovaný, resp. jeho právna zástupkyňa, neuviedla žiadne konkrétne skutočnosti o záväzkoch žalovaného, ktoré by boli relevantné pri posudzovaní, či si právny predchodca žalobcu riadne splnil povinnosti veriteľa a ktoré by prípadne mohli byť predmetom dokazovania, ak by ich žalobca poprel. Námietku žalovaného preto súd vyhodnotil len ako účelovú, nezakladajúcu sa na konkrétnych faktoch. Okrem toho bola opodstatnená argumentácia žalobcu, že povinnosť kontroly registrov bola zavedená až novelou č. 35/2015, účinnou ku dňu 1.4.2015. Pokiaľ právny predchodca žalobcu preveril bonitu žalovaného len údajom o výške jeho dôchodku a iné záväzky žalovaného neboli známe, postupoval v súlade s § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. platným ku dňu uzavretia zmluvy o pôžičke. Napokon súd prihliadal aj na vyhlásenie žalovaného v zmluve o pôžičke, že mu nie sú známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie záväzku vyplývajúceho zo zmluvy.

26. Aktívna legitímácia žalobcu bola daná na základe zmluvy o postúpení pohľadávky. Oznámenie VÚB a.s. o postúpení pohľadávky na žalobcu bolo žalovanému oznamované listom dňa 19.12.2018, ktorý bol odoslaný doporučenou poštovou zásielkou na adresu SNP 524/2, Senec, teda na adresu žalovaného uvedenú v zmluve o pôžičke. Či zásielka bola žalovanému skutočne doručená, a ak nebola, z akého dôvodu, bolo nepodstatné, irelevantné. Podstatné bolo, že VÚB a.s. dodržala postup podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách, ktorý pre platnosť postúpenia pohľadávky vyžaduje nepretržité omeškanie so splnením peňažného záväzku dlhšie ako 90 dní a písomnú výzvu banky.

27. Pokiaľ ide o ostatné náležitosti zmluvy o pôžičke, najmä splátky, trvanie zmluvy a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, podľa súdu zmluva obsahuje všetky náležitosti vyžadované v § 9 zákona o spotrebiteľských úveroch. Zo zmluvy je zrejmá výška splátok, ich splatnosť vždy ku 20. dňu v mesiaci, ako aj termín konečnej splatnosti úveru (06/2018). Všetky tieto náležitosti sú prehľadne uvedené v článku III a článku VII, bod 6.2 zmluvy o pôžičke. V podrobnostiach a odkazoch na judikatúru sa súd stotožnil so žalobcom.

28. Na základe uvedeného poskytnutý spotrebiteľský úver nie je bezúročný, ani bez poplatkov a poskytnutá suma 4.000,- eur nepredstavuje plnenie bez právneho dôvodu, ale plnenie na základe zmluvy.

29. Právo uplatnené žalobcom nebolo premlčané. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

30. Prvá splátka pôžičky bola splatná dňa 20.7.2013, ďalšie splátky boli splatné vždy k 20. dňu v mesiaci. Upomienkou zo dňa 28.9.2015 predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že eviduje nedoplatok na splátkach v celkovej výške 442,01 eur. Súčasne upozornil žalovaného, že ak do 5.11.2015 nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 07/2015, bude oprávnený úver zosplatiť. Žalovaný následne žiadnu ďalšiu splátku neuhradil. Listom zo dňa 29.11.2015 žalobca oznámil žalovanému, že nakoľko dlžné splátky v lehote stanovenej v predžalobnej upomienke riadne a včas neuhradil, stal sa dlh z úverovej zmluvy splatným v celom rozsahu naraz.

31. Nesplatená splátka, pre ktorú žalobca zosplatiť úver, bola splátka splatná v mesiaci júl 2015, tzn. dňa 20.7.2015. V prípade spotrebiteľskej zmluvy strata výhody splátok nastane podľa § 565 Občianskeho zákonníka až po uplynutí trojmesačnej lehoty. Pred uplynutím tejto lehoty nie je veriteľ oprávnený žiadať od dlžníka splnenie celého dlhu naraz. Ak by mala začať plynúť premlčacia doba celého dlhu od splatnosti prvej omeškanej splátky, došlo by v rozpore so zákonom k posunutiu začatia plynutia premlčacej doby pred okamih splatnosti všetkých omeškaných splátok nasledujúcich po splatnosti prvej z nich (rozhodnutie Krajského súdu Bratislava zo dňa 30.4.2018, č. k. 9Co/44/2018-110).

32. Trojročná premlčacia doba tak začala plynúť až odo dňa 21.10.2015 a uplynula dňom 21.10.2018. Žaloba bola podaná na súde dňa 26.9.2018, t.j. pred uplynutím premlčacej doby.

33. Z týchto dôvodov súd žalobe vyhovel, pretože nárok uplatnený v žalobe považoval za dôvodný a nebol premlčaný. Žalovaný neplatiť riadne dohodnuté splátky úveru, žalobca preto oprávnené, v súlade s článkom 8.4 zmluvných podmienok, vyhlásil okamžitú splatnosť úveru. V dôsledku toho bol žalovaný povinný vrátiť žalobcovi neuhradený zostatok úveru. So splnením povinnosti zaplatiť je žalovaný od 5.12.2015 v omeškaní, preto je povinný až do zaplatenia platiť žalobcovi z dlžnej sumy aj zákonný úrok z omeškania vo výške podľa cit. nariadenia vlády.

34. Žalobca mal vo veci celkový úspech, preto mu bol podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP priznaný nárok na plnú náhradu trov konania. O výške náhrady, ktorú je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi, súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

35. O zastavení konania v časti žalovanej sumy bolo rozhodnuté podľa § 145 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia, na Okresnom súde Bratislava III.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 a 2) a čoho sa odvolateľ domáha.

Ak povinná strana nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, oprávnená strana môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.